

Hjørleif Enni fyllti 80 ár mikudagin í vikuni. Hann er framvegis ein stuttligur frásøgumaður. Mynd: Áki Bertholsson

Humor er svimjibeltið á lívsins havi

Hjørleif Enni greiðir ikki frá »vittigheitum«. Hann greiðir frá søgum, men hansara framburður av søgunum og hansara frálíku eygleiðaraevni gera søgurnar so stuttligar, sum søgur nú einaferð kunnu vera., sigur Robert Mc Birnie, ið er hevur samstarvað við Hjørleif Enni um undirhald seinastu 20 árin. Hjørleif Enni fyllti áttati mikudagin

JUSTINUS LEIVSSON
EIDESGAARD

Seinasta mikudag fyllti Hjørleif Enni, keypmaður á Tvøroyri, 80 ár. Hjørleif Enni er í dag kendur víða um landið fyri sín frásøgukynstur og fyri sín skemtiliga framburð av stuttligum søgum. Heilt fram til seinast í sjevtíðarunum vóru tað mest klubbalmir á Tvøroyri og tvørálfólk annars, sum kundu njóta skemtisøgurnar frá Hjørleifi. Men aftaná eitt veðraball í Klubbanum í Vági, byrjaði eitt samstarv við ein annan skemtara, sum hevur gjørt Hjørleif Enni kenda um alt landið. Maðurin eitur Robert Mc Birnie og hann hevur staðið á føroyska undirhaldsspallinum seinastu mongu árin.

– Samstarvið millum okkum byrjaði seinasti í sjevtíðarunum og hetta var mest sum av tilvild. Í Vági verða árliga hildin tvey stór ball. Vágbingar taka í móti nýggjárinum við manér, og síðan klubbinn kom til byin, hevur á hvørjum ári verið

hildið eitt rimmar veðraball. Á einum á hesum ballunum undirhildu eg, Goya-Petur og Niels Petur Nolsøe. Vit høvdu eitt slag av revy við lokalum skemti, sigur Robert Mc Birnie.

– Hjørleif var staddur á hesi veisluni. Daging eftir fingi vit sendandi hvør sín bók, eitt slag av leksikon yvir orðafellir, sum kendir menn høvdu sagt. Bókurnar vóru á enskum. Aftaná tað fór eg at práta við Hjørleif, fyrst í telefonini og síðan hittust vit. Vit høvdu nógva at práta um og síðan hevur hetta ment seg til eitt tætt vinarlag, sigur Robert Mc Birnie.

Leggur merki til detailjur

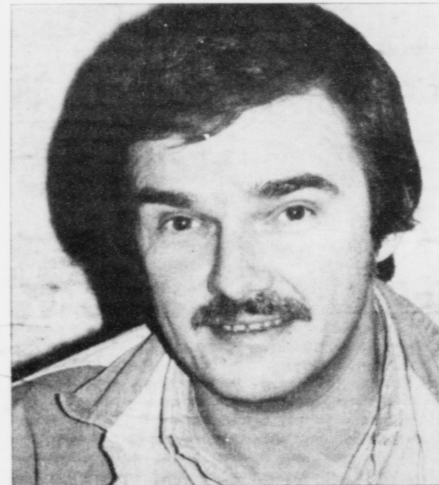
– Tað sum ger Hjørleif so stuttligan sum frásøgumann, er hansara frálíku evni at leggja merki til smálutir, detailjur. Hann dugir eisini at taka hesar við, tá hann greiðir frá. Tá eg var fluttur til Havnar, bað eg hann einaferð koma norður at hjálpa mær við

eisini barnasending. Eg arbeiði í úrvarpinum tá. Her vísti hann sanniliga síni evni at siga frá, so tað hugtók lurtarar. Síðan tá hevur hann luttikið í fleiri útvarpsendingum, sigur Robert Mc Birnie.

– Fyrstu ferð eg hermdi eftir honum var til ein stór-an føðingardag í Vági. Ove Mikkelsen, sáli fyri seksti og helt eitt rimmar ball. Eg greiddi frá eini søgu um hvussu dagnaligur handelsmaður Hjørleif er. Søgán smíði seg um ein víkabyrgismaðmann, sum var komin í handlin hjá Hjørleifi. Hann hevði eittans ørindi, hann skuldi hava hendur á einum nýggjum tvára, eg haldi tit kalla hetta amboð norðanfjørðs fyri navara. „Tvára í hesum døgum,“ segði Hjørleif ivandi. „Nei tað kundi ikki vera talan um.“ Endin var, at víkabyrgismaðurin fór suður aftur við eini spildurfunkandi nýggjari elektriskari bori-maskinu. Tá verri gjørdist hann eitt sindur foyr, tá hann kom suður. Hetta var

í tíðini, áðrenn SEV kom til Víkabyrgis, sigur Robert Mc Birnie.

– Men, fortaldi Hjørleif seiinni, víkabyrgismaðurin kom sjálvsagt aftur á Tvøroyri og hann gjørdi eitt fjarligt 'vrævl'. Úrslitið av hesum var, at tá hann fór suður aftur hevði hann 10 kilo-

Robert Mc Birnie heldur nógva av frásøgháttinum hjá Hjørleif Enni, keypmanni á Tvøroyri

metur av forleingjaraleidningi við sær. Hann hevði nóg langan leiðning, at hesin røkk heilt úr Víkabyrgi til Sumbiar, har streymur var komin til bygdina, sigur Robert Mc Birnie.

Ikki vittigheitir

– Tú má ongantíð biðja Hjørleif um at fortelja eina »vittigheit«. „Kallar tú tað vittigheitir, sum er fortelji frá míni innastu sál,“ plagar hann at taka til. Nei, Hjørleif fortelir søgur. Oftast er talan um lokalar søgur, sum hann letur í soleiðis, at tær hóska til høvi, sigur Robert Mc Birnie.

– Hjørleif er ógvuliga væl fyri málsliga. Hann lesir og skrivur týkst og enskt, eins væl og føroyskt. Hann hevur nógvar pennavnir. Eitt nú ein týskan humorist, sum hevur skrivað bókur um skemt. Hendan siterar hann í tíð og ótið. Teir hava kenst í nógva ár, sigur Robert Mc Birnie.

– Persónurin Hjørleif hevur stóra ávirkan á søguna. Tað eru nógvar av søgunum hjá Hjørleifi, sum als ikki kunnu forteljast, uttan at ein hermir eftir røddini og frásøgháttinum hjá honum. Tær eru als ikki stuttligar, hermir tú ikki. Eg havi roynt, men fólk stutt-leika sær ikki, uttan eg hermi eftir honum. Eitt nú plagi eg at siga frá eini jóla-søgu, sum er rættuliga banal í sær sjálvum ikki serliga stuttlig. Hon snýr seg um nakrar dreingir, sum stjála nøtur í einum prestagardi, tætt við kirkjuni. Teir fara inn í kirkjuna at býta nøturnar. Taka vit dramatikkinn hjá Hjørleif við, so gerst søgan stuttlig og spennandi. Eitt nú tá teir býta, hann sigur við duldarfullari rødd: „So fær tú eina, tú eina og tú eina. Og so umaftur, tú fær eina, tú fær eina o.s.v.“

Videnskabiliga til verka

Hjørleif ger eitt stórt arbeiði fyri at savna skemtisøgur í Suðuroy. Hetta hevur hann tíkist við síðan hann varð pensioneraður. Hann byrjaði í Sandvík og nú sigst, at hann stendur uttanfyri bøgardarnar í Sumba.

– Hann er farin víðandi til verka. Millum annað hevur hann hildið fyrilestur á Oðersee Universiteti um humor í Norðurlondum.

– Einaferð fylgdi Hjørleif mær oman á Smyril á Tvøroyri. Eg hevði verið suðuri og vitjað. Á veg oman hitta vit ein havnamann, sum vit vistu hevði verið á Tvøroyri og ballast. Eg práti við mannin, sum ikki var so væl fyri og eg siggi, at Hjørleif hyggur eftir herðunum á manninum. Hann var í svørtum klæðningi. Jaður av flusi lá á herðunum. So sigur Hjørleif knappliga: „Tú veit tú hvat fransmenn halda verða effektivast móti flusi.“ Havnamaðurin var eitt sindur ørkymlaður og visti ikki rættuliga. „Tað skal eg siga tær,“ segði Hjørleif. „Gillotinan, Gillotinan avgjørt!“